

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zdravstveni zakon za Kranjsko.

X. Vsi omikani narodi obračajo glavno skrb na človeško zdravje, tako iz narodno-gospodarskih, kakor iz humanitarnih ozirov. Narod je le tačas krepak in zmožen, da si ohrani svoj obstanek, ako so njega člani zdravi na telesu in na duhu. Vsaka bolezen nalaga več ali manj stroškov ne samo prizadetemu, temveč odteguje njegovo delo skupnosti, torej na dvojno stran oškoduje narodno gospodarstvo. In ako umrjeta oče in mati, zapustivši otroke nepreskrbljene brez premoženja, naloženo je občini novo breme, kateremu se ne more odtegniti. Pa tudi človekoljubje zahteva, da se pobrinemo za revne bolnike ter jih oskrbujemo v bolnicah in hiralnicah.

Koliko boleznij pa bi se odvrnilo, ko bi zdravstvene razmere bile urejene in koliko boleznij bi ne vodilo k smrti ali khiranju, ki se ne dá več popraviti, ko bi o pravem času bil poklican zdravnik. Zato smo z veseljem pozdravljali vest, da kranjski deželni odbor skupno z vlado izdeluje načrt zakona, po katerem bode uravnana zdravstvena služba v občinah na Kranjskem. Načrt je bil predložen deželnemu zboru in kakor smo poročali, v občinskem odseku vsprejet z nekaterimi izpremembami. Ako pritrdi deželni zbor, potem smemo upati, da bode odpomagano glavnemu nedostatku v deželi, to je pomanjkanju zdravnikov.

Odkar so odpravljene šole za ranocelnike, čutimo v vseh deželah, da so manjša število zdravnikov, ker ni naraščaja za one kraje, v katerih so sedaj bili ranocelniki. Promovitani zdravniki ostajajo v mestih, najraje v večjih mestih, kjer jim življenje bolj ugaaja, na deželi pa se nečejo naseljevati, česar jim ne moremo zameriti. Ne le, da je praksa posebno v goratih krajih jako težavna, tudi zaslužek je tako pičel, da doktor ne more živeti primerno svojemu stanu in po višji omiki pogojenim potrebščinam, ako nema neke gotove podloge v stalni plači. Kaj potem, ako izumrjé kirurgi, drugih zdravnikov pa ne bode? Celi okraj bode brez vsake zdravniške pomoči in gorje obolelemu, ki za drag denar ne bode mogel dobiti zdravnika. In to se utegne zgoditi že v malo letih.

Od 43 ranocelniških služeb je že zdaj 9 iz-

praznjenih, za katere se nikdo ne oglasi, dasi znaša letna nagrada 500 do 700 gld. Kar je še kirurgov, so večinoma stari nad 50 let, najmlajši jih šteje 44, 8 jih je mej 50 do 60 let, 9 mej 60 do 70 let, dva sta stara nad 70 let. V Ljubljani je toliko doktorjev, da pride jeden na 1100 ljudi, po vsej drugi deželi pa jeden zdravnik na 11000 in jeden doktor na 22.500 ljudi. Te razmere bodo čedalje huje, ako ne bodo sistemizovane takšne zdravniške službe, da bodo vlekile promovirane zdravnike na deželo.

Glavni pomislek so stroški, ki bi potem nastali in obtežili občine. Toda na Kranjskem že plačujemo take stroške iz okrajnih kas takozvanim okrajnim ranocelnikom, in sicer v nekaterih okrajih prav izdatne. Po 700 in 800 goldinarjev dobivajo že zdaj zdravniki, zlasti tam, kjer hoče okraj imeti doktorja. Ako se torej urejajo zdravniške službe, bodo stroški le malo poskočili, a po načinu, katerega nasvetuje načrt, bode večina okrajev ostala pri sedanjih stroških, ker bode prevzel deželni zaklad oni del plač, kateri presega 2%, naklado na direktne davke. Iz deželnega zaklada bodo dobivali zdravniki tudi petletnice in za slučaj umirovljenja pokojnino. Zato pa bode zdravnike imenoval deželni odbor, ki pa je vezan na ternopredlog zdravstvene občine.

Plače zdravnikom so določene po 600, 700 in 800 gold., najvišji razred za tiste kraje, kjer je zdravniška služba najtežavnejša. Naslov bode „okrožni zdravnik“. Umeščen kot okrožni zdravnik sme biti tisti, kdor je upravičen izvrševati zdravniško prakso, a stalno umeščen le promoviran zdravnik. Kirurgi, ki bi začasno opravljali službo okrožnih zdravnikov, morajo dobivati plače najmenj po 400 gld. na leto.

Ako bode, kar gotovo upamo, deželni zbor pritrdil temu zakonu, potem bode Kranjska prva dežela, v kateri bodo zdravniške službe stalno urejene. Potem pa se bodo tudi slovenski abiturijenti rajši obračali do medicinskih studij in dobivali bomo domače zdravnike, imeniten faktor v narodnem oziru. Ko bi pa vse ostalo pri starem, bomo kmalu v mnogih okrajih brez zdravnikov, ali pa se bodo naseljevali po mestih nemški ali celó židovski zdravniki, kar se že sedaj dogaja. V deželnih bolnicah Ljubljanski ni mogoče imenovati za sekundarijske

službe slovenskih doktorjev, ker jih ni, temveč vsprejemati morajo se tuji, slovenščine nezmožni, židovski kompetentje. Zato je zdravstveni zakon eminentne važnosti za Kranjsko, pa tudi za druge slovenske pokrajine, ker bode mnogo dijakov privabil v medicino.

Neki nemški list se je nedavno pobahal, da imata le dve nemški deželi: Koroška in Moravska — nemški v očeh pangermanov — že zdravstvene zakone, da pa od dežel, kjer zapovedujejo Slovani, ni pričakovati takega kulturnega napredka. Mej tem sta nižje-avstrijski čisto nemški in štajerski deželni zbor že odklonila uravnavo zdravstvene službe. Kranjski slovenski zbor pa ne bode le zakona vsprejel, ampak prvi v Avstriji zagotavljal zdravnikom eksistencijo primerno njihovim študijam in s tem bode dokazal, da se ne prestraši nobenih žrtev, kjer gre za pravi napredek in za podlogo narodnemu blagostanju, za zdravje.

V Ljubljani 9. januarja.

Kar se tiče položaja, je karakteristično, da skoro vsi ruski listi obožavajo Nemčijo in napadajo Avstrijo. Še nedavno je „Novoje Vremja“ priporočalo, da bi se Rusija direktno sporazumela z Avstrijo o bolgarskih zadevah. Sedaj pa isti list baš nasprotno piše. Ta list odgovarja na vprašanje, če bi direktno sporazumljenje z Avstrijo ne bilo najbolje, z odločnim „ne“. Vzajemno postopanje z Avstrijo je Rusiji vselej škodovalo. Nemčija ne bode pobijala Rusije, pač pa naredila neškodljiv nam sovražni del Avstrije. Vzajemno postopanje z Avstrijo v vztočnem vprašanji bi pa položaj še bolj zamotalo, Avstrija bi tudi po mirnem potu spravila plodove. Kakor se sodi, je ta članek inspirovala vlada, kar mu daje posebno važnost. Izmej ruskih listov še sedaj jedini „Svjet“ zagovarja neposredne sporazumljenje z Avstrijo o bolgarskem vprašanji.

Sedaj se kaže, da je Bismarck prav imel, trdivši, da je njemu najkrajša pot v Peterburg. Ne ve se pa, kako dolgo bode to dobrikanje trajalo. V Rusiji bodo zopet začeli premišljevat, da nemško prijateljstvo pač ni tako odkritosrčno, kajti sicer ne bi Bismarck sklepal zvez z državami, ki so Rusiji sovražne. Samo razkritje, da so carja sleparili

LISTEK.

Ivan Gundulić.

K tristoletnici njegovega rojstva.

Spisal Anton Trstenjak.

V zadnjem članku označili smo vsaj v kratkih črticah dobo, v kateri je živel Gundulić. Nismo povedali vsega, ker bode temu prilike na drugem mestu. Za danes smo obečali, da povemo katero o življenji in delih Gundulićevih, in mislimo si, da bode cenjeni čitatelj pričakoval, da mora življenje toli velikega pesnika, kakor je bil Gundulić, biti zelo zanimljivo, saj je tudi naravno, da radi mnogo čujemo in čitamo o svojih ljubimcih. Žal, o Gunduliću ne moremo povedati mnogo. Jedva da nam je književna zgodovina zapisala in ohranila dan rojstva in smrti Gundulićeve. Rodil se je, kakor smo rekli, dne 8. februarja 1588, a umrl dne 8. decembra 1638. Živel je torej le petdeset let. To je malone vse, kar vemo o življenju Gundulićevem, a kaj se je zgodilo v pesnikovem življenju v tej ne dolgi dobi, to nam zakriva črna tmina. Gundulićev rojak, učeni zgodovinar Serafin Cerva, takisto

Dubrovčan, ki nam prvi poroča o Gunduliću, podal nam je o njem neznatne beleške. Naši stari predniki niso slutili, kako dobro bi nam došle navadne vesti o življenju pesnikov, katere so sicer do neba hvalili ter se divili njih delom; niso slutili, da bi mi njih dela še bolj razumeli, ako bi nam bile znane njih socialne razmere v vseh podrobnostih. Še le Italijan Appendini, ki je preložil Gundulićevega „Osmana“ na italijanski jezik ter izdal ta prevod v Dubrovniku leta 1827., izveščuje nas nekoliko natančneje o življenju Gundulićevem; ali tudi vse to, kar nam je zapisal o pesniku, je borno malo. Appendini je hvalil in proslavljal pesnika; napisal nam je takorekoč pravi slavospev o njem, misleč, da so dela Gundulićevega sama že toli slavna, da jamčijo pesniku najtrajnejši spominek za poznejše čase.

O Gunduliću tedaj vemo samo toliko, da je bil ud obitelji slavne, znane že v prastaro dobo. Oče mu je bil Fran Gundulić, in zato se je on zval po tedanjem običaju Ivan Franjin Gundulić, ali kakor gotovo vemo, niso se njegovi predniki pisali in zvali za Gunduliće, nego za Gondola po laškem vzgledu. Učil se je prava in je bil jedenkrat knez republike dubrovnške. Ko mu je bilo trideset let, poročil se je z Nikolico Sorkočevičevo.

Za Gundulića bila je dubrovnška republika na vrhuncu slave svoje, bila je v največji moči in ugledu pri sosednih narodih, celo po vsej Evropi, kar je moralo nemalo vzpodbujati našega pesnika na duševno delovanje. Dubrovnških patricijev ugled na zunaj in izborno društveno življenje doma, mej meščani samimi, ponos na ime svoje, na narodnost svojo; vse to je v prvi vrsti pripomoglo, da se je dubrovnška književnost bujno razvitala mej meščani; vse to je neizmerno pospeševalo razcvit književnosti in plemenito tekmovanje mej pisatelji. V nobeni slovanski književnosti ne nahajamo tako zanimljivega tako nekaj posebnega pisateljavanja, kakor ravno v Dubrovniku. Naš Boris Miran si je želel devete dežele, katero nam je predočeval kot idejal društvenega življenja. Tako idejalno društvo je bilo nekaj v Dubrovniku. Naše današnje društvo razlikuje se v mnogem od društva, ki se je bujno razvilo za dubrovnške republike. Jaz vsaj ne nahajam nikjer v slovanskih književnostih jednakega društvenega življenja; ne nahajam tistih plemenitih potreb, katere so bile pogoj in stebel navadnim zabavam.

Danes se hoče svet zabavati, kakor so se hoteli zabavati tudi dubrovnški patriciji, toda namen današnjim zabavam je bolj pilitva, unanja

s ponarejenimi papirji, ne bode zadostovalo, da bi v Peterburgu dolgo verovali v odkritosrčnost nemške politike. Tudi v Berlinu nič prav ne verujejo, da bi bilo prijateljstvo z Rusijo trajno. Kako sodijo v Berlinu o položaji, dobro piše Berolinski dopisnik „M. N. N.“ Piše namreč takole: „Vi bi radi, da bi vam poročal, kako sodijo merodajni krogi o položaji. Vam morem samo toliko povedati, da v Berlinu nič več ne vedo, kakor v Monakovem. Če se smem poslužiti primere: jeziček na tehtnici se giblje mej — Bismarckom in Moltkejem. Oba moža, naša največja domoljuba, delata z največjim naporom za Nemčijo in za mir, toda na baš nasproten način. Dočim stari mislec o bitvah, kot še vedno oživljajoče središče velicega generalnega štaba, ureja in pretresuje na tisoče stvari, od katerih je zavisen uspeh velike vojaške akcije, dočim Moltke, kratko rečeno, pripravlja vojno, preudarjajoč vse, kar je mogoče vsled tripelalijance — prizadeva si njegov tovariš Bismarck neprestano, da bi napravil velikansko delo generalnega štaba za nepotrebno in vsekako Evropi ohranil mir. Dovolj je znano mnenje državnega kancelarja, da bi še zmagonosna vojna bila nesreča za Nemčijo; a naravnost obudovanja vredni so naporu kneza Bismarcka, da bi se ohranil mir. V Friedrichsruh-u vlada v tem oziru skoro mrzlična delavnost, katero si le oni predstavljati more, ki ve, kake stvarne in osobne težave kupičijo se dan na dan. Kancelar se s skoro mladostno zmagovalnim pogumom drži nazora, da pred objavo vojne ne smemo zgubiti nade, da se razkrope še najčrnejši hudourni oblaki. Tako dela z vso udanostjo vestnega uradnika s smotrom: „Oblaki narazen!“ Na vprašanje, ali bode vojna ali ne, odgovoril bi knez Bismarck, da s takimi vzdušnimi gradovi se ne bavi velik državnik. Njegovo gaslo je delo, ostro neutrudljivo delo, — če bi bilo delo zaman, tedaj, pa naj bode, kar Bog hoče, in drugi nastopi svojo pravico. Tudi grof Moltke bi ne odgovoril, ko bi ga vprašal, ali bode solnce ali dež, niti, z „da“ niti z „ne“, pripravljen biti, to je vse.“ Tega načela se pa ne držita samo Moltke in Bismarck, temveč vojskovodje in državniki vse Evrope. Povsod trudijo se za ohranjenje miru hkratu se pa hiti z vojnimi pripravami, kakor da bi bila vojna že pred durmi. Nikdo nič gotovega ne ve, bodi navaden človek, ali pa velik državnik, a vse nautaja neka slutnja, da bodo v kratkem važna neresena vprašanja reševali — topovi, puške, sable in bajoneti.

Iz deželni zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 10. januarja leta 1888.)

Občina Ravno krškega okraja prosi za podporo, da se popravi okrajna cesta, ki vodi skozi to občino. Cestni odbor v Rudolfovem prosi za odpravljanje tlake in za vsprejem več okrajnih cest mej deželne ceste. Siraška zadruga na Bledu prosi za denarno podporo v svrhu, da se pokrije nekaj ustanovnih stroškov.

Deželni odbor predloži poročilo o zgradbi delarničnega poslopja za prisilno delavnico in o drugih naredbah glede razširjenja tega zavoda, katere so se deloma že ukrenile, deloma pa jih bode treba še ukreniti.

formalnost. Dubrovniškim patricijem pa je bila duševna zabava glavni namen, a posebna svrha izgajati dramatsko vilo slovansko. Kar je tedaj dubrovniške občinstvo, recimo dubrovniški patriciji, imelo te potrebe in ker je hotelo zadostiti tem plemenitim potrebam, jeli so pisatelji pisati pesmi, katere so odlični meščanje deklamovali; jeli so sestavljati drame, katere so izbrani sinovi uglednih rodov dubrovniških predstavljali na javnih mestih z veliko pohvalo ali pa tudi v zasebnih hišah, katerih je bilo v Dubrovniku dosta in to bogatih, da so imele potrebnih sredstev za take predstave. V Dubrovniku je bila vsaka obitelj ali več njih skupaj jedno društvo, katerega člani so pisali drame za to društvo, ter na ta način tekmovali z drugimi društvi, kdo bo imel boljše ude in potemtakem boljše drame. Nasledek temu plemenitemu tekmovanju je bil, da so dubrovniški sinovi podedovali od svojih očetov i pisateljevanje. V obitelji je bil pisatelj oče, pisatelj je bil njega sin, pisatelj je bil tudi sina sin, in tako dalje; ali pa, ako v tem redu ni bilo nobenega, ki bi bil zmožen posla pisateljskega, to je bil gotovo kdo v daljšem sorodstvu, ki je slovel kot pesnik in tako čuval častno dedščino svoje obitelji. Dubrovniško društvo je bilo čisto in zdravo, da smemo

Iz poročila posnamemo, da je dež. odbor stopil v dogovor z deželami, katere pošiljajo svoje prisilence v Ljubljansko prisilno delavnico, ali jih bodo še za naprej oddajale v tukajšnji zavod in ali bi se ne zavezale za vselej jih semkaj oddajati, ker le s tem pogojem bi vlada dovolila podporo za nove zgradbe. Deželni odbori koroški, gornje-avstrijski, tirolski in istrski so izrekli, da za zdaj ne nameravajo zidati svojih prisilnih delavnic, a za vselej vezati se ne morejo. Ker je v prisilni delavnici zdaj zaprtih 400 oseb, ne zadostujejo prostori in deželni odbor je po dogovoru z mestnim magistratom čez zimo 100 mož spravil v mestni bolnici za silo ter plačuje mestu 120 gld. najemnine za mesec. V lanskem letu je bilo več stavb zvršenih, namreč prezidanje stranišč, zgradba perilnice in sušilnice in druge prenapredbe v gospodarskem in glavnem poslopi, kar je stalo 15.000 gld.

Treba bo pa zidati delarnično poslopje, da bodo potem v glavnem poslopi le spalnice. Potem bode prostora za 400 prisilencev in sicer za 60 kranjskih, za 340 pa iz tujih dežel.

Skupni troški nove zgradbe znašajo po predženem troškovniku 39.220 gld. 86 kr., in sicer:

a) Zidarska in pomočna dela	19.744 gld. 76 kr.
b) kamnarska dela	1.257 " 30 "
c) tesarska dela	4.493 " 96 "
d) dela iz železja	5.559 " 90 "
e) kleparska dela	677 " 39 "
f) mizarska dela	3.028 " 60 "
g) ključarska dela	722 " 70 "
h) mazarska dela	287 " 20 "
i) steklarska dela	474 " 45 "
k) različna dela	2.974 " 60 "

skupna potrebščina 39.220 gld. 86 kr.

Vender pa se je najdati, da se bodo znižali ti troški in sicer z jedne strani, ker se bodo mizarska in ključarska oziroma okovna in mazarska dela izključila od ponudbene obravnave, katera dela so se sicer postavila v proračun po navadnih cenah, vender pa se morejo v lastni režiji ceneje izvršiti; z druge strani pa so cene drugih obrtnih vrst, akoravno so primerne sedanjim razmeram, vender še vedno take, da se pri sedanji konkurenci, ako se bode delo po odobreni zgradbi, kakor hitro mogoče oddalo, gotovo sme pričakovati še dopust 6 do 8% in da torej končni skupni troški ne bodo znašali več kakor 35.000 do 36.000 gld. Dalje bi se pri oddaji stavbe moralo gledati na to, da bi podvzetnik zmožne moči zavoda porabil kot delavce in zidarje ter bi plačeval prve po 50 do 65 kr., poslednje pa po 90 kr. do 1 gld. 10 kr. na dan. vsled česar bi tudi zaklad prisilne delavnice imel nekoliko dobička od te stavbe, kakor ga je imel tudi pri letošnjem dozidavanji in prezidavanji.

Na podlagi teh razprav stavi deželni odbor sledeče nasvete:

1. Slavni deželni zbor blagovoli naj oobriti od deželnega odbora ukrenjene navedbe glede zboljšanja zdravstvenih razmer in razširjenja prisilne delavnice:

2. skleniti zgradbo delarničnega poslopja po predložnem načrtu in proračunu stroškov proti temu, da bode zaklad prisilne delavnice za te nove zgradbe narastle troške svoječasno moral povrniti deželnemu zakladu in da ostane v veljavi pravica dežele Kranjske do primerne doneska državne uprave za vse do zdaj le predplačiloma na deželni zaklad prevzete, kakor tudi za one troške, kar se jih bode za naprej nabralo zaradi zdravstvenih naredb in razširjenja zavoda.

3. Deželni odbor se pooblašča, da še enkrat uloži prošnjo do visokega ministerstva notranjih zadev zaradi olajšanja gledé sklepanja pogodb z onimi deželami, ki uporabljajo našo prisilno delavnico, ter se mu zajedno naroča, da dotične pogodbene načrte, ki so predložiti slavnemu deželnemu zboru v potrjenje, priredi na ta način, da bodo do-

reči, da je vsa književnost dubrovniška, osredotočena v Dubrovniku in samo zato nazvana dubrovniška književnost, takorekoč obiteljska književnost v najlepšem pomenu besede. In takrat, ko je živel Gundulić, našel je to društvo v najlepšem cvetu in ko je on začel koristiti temu društvu in delati za njega prospeh, povzdignil je s tem književnost na najvišji vrhunec časti in slave.

V početku je Gundulić pisal pesmi nabožne, ker je takrat bil tak običaj, da je vsak pesnik početnik zlagal najprvo pesmi nabožne vsebine. Takrat pa, ko je pesnik dorasel v moško dobo, zlagal je ljubovne pesmi po uplivu provensalske poezije, ki je češčenje žen presadila tudi v Dalmacijo. Pozneje pa ko se je pesnik postaral, kot za pokoro grehov svojih pisal je nabožne pesmi. Gundulić nam je napisal največ dram. Vseh pesniških del njegovih je osemnajst: od teh se jih je šest izgubilo povse, od dveh del ohranilo se je samo nekoliko verzov, jedno delo je ostalo nedovršeno, a deset jih imamo popolnih.

Od osemnajstih del Gundulićevih je enajst dram, a te so: Galeata, Posvetilišče ljubeno, Cerera, Kleopatra, Adon in Koralka od Šira, Dijana in Armida, Arijadna,

tične dežele z ozirom na pripušeni prostor v zavodu zagotovile oddajati svoje prisilence po razmeri dozdajnega uporabljevanja prisilne delavnice na kolikor mogoče dolgo dobo ter naj se tudi pogodi, da se bode oskrbovalnina dozdajnih 50 kr. za osebo na dan znižala — ako se bode pri režiji kaj prihranilo — še le takrat, kadar bodo deželi Kranjski popolnoma povrnjeni troški za zdravstvene navedbe in razširjenje zavoda.

4. Ker se mestna občina Ljubljanska brani izpeljati novo cesto poleg prisilne delavnice, blagovoli naj slavni deželni zbor v tej zadevi storiti daljni sklep.

Poročilo izroča se finančnemu odseku v posvetovanje. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. januarja.

Večina nemškoliberalnih listov misli, da ne bode nič s pogajaji, da bi Nemci ustopili v češki deželni zbor. Čehi ne bodo hoteli toliko Nemcem dovoljiti, da bi bili zadovoljni. Nam se tudi dozdeva, da s temi pogajaji ne bode nič, ker se Nemci še vedno naadejajo, da jim bode vlada pomagala do gospodstva na Češkem. Da so Čehi ponudili spravo Nemcem, ima to dobro stran, da se bodo vladni krogi preverili, da neso Čehi nespravljivi, ampak Nemci.

Vnanje države.

Organ Politov „Branik“, ki izhaja v Novem sadu, obzaluje, da je pal Ristić in pravi, da so srbski radikali popolnem zatajili svoja načela s programom, ki so ga izročili kralju. Sramota je za radikale, da neso bili zadovoljni z Ristićem kot ministrom za vnanje zadeve, a so se zadovoljili s Franasovičem. „Branik“ misli, da Gruicevo ministerstvo ne bode dolgo ostalo na krmilu. „Zastava“ tudi ni zadovoljna s srbskim radikalnim ministerstvom. Meni pa, da se bode kmalu razbilo, ker je vsprejelo Franasovića v svojo sredo. V srbskih vladnih krogih, jako obzalujejo, da je velik del avstrijskega in madjarskega časopisja z nezaupanjem pozdravil novo ministerstvo. Tako se piše v „Presse“ iz Belega grada. Gruić je vender razvijajoč svoj program, poudarjal, da želi prijateljskih razmer s sosednjo državo, Ristić jo pa le obetal, da bode Srbija skušala z vsemi vlastmi ohraniti dobre odnose. Dočim je Ristić sam bil minister vnanjih zadev, je radikalna stranka to ministerstvo izročila Franasoviću. V vseh dose-danih programih so radikali pokladali največjo važnost notranji politiki, za vnanjo politiko se neso dosti brigali. Pod Ristićem neso imeli na vnanjo politiko nobenega upliva. Večina radikalcev je za neko srednjo pot mej Ristićem in Garašaninom v vnanji politiki. Radikali so sicer za razvoj srbske ideje, a ne odobrujejo nikake hinavske politike.

O poskusu ruskega kapitana Nabokova napraviti ustajo proti bolgarski vladi se poroča še sledeče: Knez črnogorski je sporočil brzojavno v Carigrad, da Črnogorci nameravajo izkrcati se na vzhodnorumelijskem obrežju. Dotična brzojavka je pa prepozno prišla v Carigrad, ker je bila brzojavna zveza pretrgana. Uporniki pa neso bili samo Črnogorci, ampak tudi nekaj Bolgarov, mej njimi bivši bolgarski častniki Bojanov, Goranov in Brakalov. Ekspedicijo je pripravil Cankov v ruskem samostanu v Carigradu.

Zopet se govori, da bode pomladi Rusija zasela Bolgarsko, da ondi napravi red. Berolinski listi so izvedeli, da hoče Rusija, da se voli bolgarskim knezom kaka pravoslavna osoba in da se dajo jamstva, da Bolgarija ne bode več delala proti volji Rusije. Tako jamstvo bi bilo, da se imenuje kak Rus za vojnega ministra in da se pokli-

Proserpina ugrabljena in Dubravka. Vender so nam vse te drame niso ohranile popolne: prve tri poznamo samo po naslovu, od dram Dijana in Armida imamo nekaj verzov, a popolne so samo zadnje tri: Arijadna, Proserpina in Dubravka.

Delo „Suze sina razmetnoga“ smo že omenili. Ako še omenimo Pjesni pokorne Davida kralja, nadalje pesem „Od veličanstva božijeh, potem smo tudi našli vse dubovne pesmi Gundulićeve.

Prigodne pesmi sta v slavo Ferdinandu II., knezu toškanskemu in „U smrt Marlije Kalandrie.“

Da je Ivan Gundulić zlagal tudi ljubavne pesmi, o tem ni sumnje, ali od teh se razven pesmi „Ljubovnik sramežljiv“, prevod iz italijanskega ni nič več ohranilo.

Da je Gundulić prevel Tassovo delo: „Jerusalim oslođeni“, mislimo mi, da je to prazno ugibanje.

Vse Gundulićeve drame, razven „Dubravke“, predstavljale so se na javnih mestih. A kde so bila ta javna mesta, tega ne vemo danes; mi vemo samo to, da so se predstavljale z veliko slavo.

čejo v bolgarsko vojsko zopet ruski častniki. V Besarabiji ima baje Rusija že pripravljene mnogo vojske, da zasede Bolgarsko. Dosedaj se je Rusija bala, da bi Nemčija in Avstrija jej pali za hrbet, ko bi poslala svoje čete v Bolgarijo in se torej ni mogla odločiti za okupacijo. Ker so se pa poslednji čas zboljšali odnosi z Nemčijo in se Rusija nima ničesar bati od te strani, se pa utegne odločiti za energičnejšo politiko.

V Rimu se je začel hud časnikiarski boj med papežem in italijansko vlado. Vatikanski „Osservatore Romano“ hudo napada ministerskega predsednika ter mu očita, da ni zmožen za vodstvo države, pa tudi ne vreden. „Riforma“ pa mu odgovarja rekši, da antiklerikalizem ni le stvar napredka, ampak tu stvar narodnega obstanka. S papeštvom se ni več moči pogajati, vsak kompromis bil bi veleizdaja. „Riforma“ odločno zahteva, da se združijo liberalci, da potem pridobé občine za stvar domovine in napredka.

Kakor „Köln. Zeitung“ piše, bode nemška vlada zahtevala 100 milijonov mark za izvajanje novega vojnega zakona. Breme na vojsko v Nemčiji so že itak ogromna, pa se še vedno povečavajo. Nemški narod bode nazadnje prišel do prepričanja, da od združenja Nemčije nema družega kakor velike davke.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) je rešil vse predmete današnjega dnevnega reda. Prihodnja seja bode v petek. Pred 22. januarjem bode javalne zasedanje končano.

— (Akademikom) izvoljen in v slavnostni seji 27. m. m. proklamovan bil je v Petrogradu naš rojak dr. Gregor Krek, vseučilišni profesor v Gradci. Čestitamo iskrenemu rodoljubi in slavnemu učenjaku na tej izrednej časti.

— (Umrli) je danes zjutraj g. K. Tavčar, posestnik in trgovec v Ljubljani, v 52. letu dobe svoje. Pokojnik bil je jako iskren narodnjak, in podjeten trgovec in obče priljubljen mož. Bodi mu zemljica lahka!

— (Umrli) je dne 5. januarja t. l. častiti in občespoštovani gospod Valentin Lesjak, župnik na Perovi v Beljaku. Pokojnik je bil Slovenec „stare garde“; rojen v Šent Jakobu v Rožni dolini l. 1813, bil je veren prijatelj Matiji Majerju in Andreju Einspielerju. V prejšnjih letih se je mnogo bavil s slovanskimi jeziki in do svoje smrti možato zastopal stvar slovensko. Bodi mu zemljica lahka!

— (Mestni zdravstveni svet Ljubljanski) posvetoval se je pod predsedstvom dr. viteza Bleiweisa včeraj o naredbah, katere bi bile potrebne, da se kolikor le more, omejí razširjatev osepnic. Konstatovalo se je, da je dosedaj, to je od meseca novembra l. l. do januarja t. l. 92 slučajev oglašnih, kar pa gotovo še ni resnično število za kozami zbolelih, ker je magistrat poizvedel, da nekateri zdravniki neso v tem oziru storili svoje dolžnosti, da bi oglašali pri magistratu za osepnicami zbolele. Sklenilo se je, pozvati magistrat, da strogo preišče, kdo in kje se je grešilo. Proglasila se je bolezen kot epidemija, in zaradi tega pozival magistrat, da ali odpre bolnico za infekcijske bolezni ali kje drugej najame primerne prostore, ako v Poljanski bolnišnici ne bi mogli vsprejeti več kozavih bolnikov. Vsprejel se je tudi predlog, da se

V vseh delih, kar smo jih naveli do zdaj, ne razlikuje se Gundulić od svojih prednikov in vrstnikov, kar se tiče predmetov in njih obdelovanja. Razlika med njim in ostalimi pesniki (dobrovniškimi) je samo v tem, da je Gundulić bil v svojih delih srečnejši, da je dosegel večjo dovršenost in uglednost v tehniki in jeziku. Ne moremo sicer soditi, koliko je delovalo nanj narodno pesništvo, vsaj v delih ne nahajamo temu sledu. A trditi vender smemo, da mu je tradicionalna književnost bila znana in da mu je pred vsem bil dobro znan narodni jezik. Iz narodnosti je Gundulić prvi erpel neko višjo notranjo moč in narodni ponos; ponos slovanski vzplamtel je v njegovem srci ter ga tako močno oduševil, da je hotel, da je moral proslaviti Slovanstvo, kateremu na čast in slavo je zložil velikansko epopejo slovansko, Osmana. To je bil nov predmet iz zgodovine slovanske, ki ga je Gundulić obdeloval prvi. V tem „Osmanu“ opeva Gundulić Poljake, ki so potolkli pri Hočimu l. 1622. največjega sovražnika krščanstva.

Le žal, da je ta epopeja Gundulićeva ostala malone dve sto let v rokopisu. Kaj pomaga, da je epopeja krasna, da bi mogla nautuševati Slované; kaj vse to pomaga, ako narod ni mogel biti deležen te epopeje. Kaj pomagajo bogati zakladi, ako jih

primernim potom izpelje revakcinacija vseh učencev srednjih in ljudskih šol, kakor tudi učencev v privatnih zavodih. Ako bi po dovršeni revakcinaciji še ne prenehala epidemija, bi bilo koristno, zapreti šole. Skrbeti ima tudi magistrat za strožje razkuževanje po ulicah, na javnih zavodih itd. Konečno je bilo konstatovano, da je precejšnja vsota kozavih bila prišla iz okolice Ljubljanske v mesto, da skoro po vseh vaseh Ljubljanske okolice osepnice že razsajajo po več mesecev, ne da bi se energično delalo na to, da se zatire epidemija.

— (Kegljačka zaveza „Edinost“ priredi prihodnjo soboto dne 14. t. m. v čitalnični dvorani sijajen ples, katerega čisti donesek je namenjen „Narodnemu domu“. Vabila se že razpošiljajo, gospodje odborniki so pa vsestransko skrbeli, da bode zabava krasna, ples pa tako odličen, kakor prejšnja leta. Kakor čujemo, je že toliko gospic in gospodov objavilo svoj prihod, da se bode „Edinost“ ples poleg elegantnosti odlikoval tudi po številu lepih plesalk in čilih plesalcev.

— (Iz Brdskega okraja) se nam piše dne 8. t. m.: Novo leto pri nas slabo gospodari. Če pojde tako naprej, ne bomo imeli koncem leta nobenega veljaka več. Dne 3. t. m. umrl je na Količevem pri Dobu premožen trgovec Jakob Hočevnar, v tem ko se je tovariš njegov, bogat vinski trgovec Lorenc Vilar v Dobu komaj štirinajst dnij poprej preselil na oni svet. Včeraj pa smo pokopali svojega okrajnega zdravnika g. Janeza Ruprechta. Pokojnik, rodom Korošec iz Železne Kaplje, služboval je nekaj let na Dvoru pri Žužemberku, zdaj pa je bil že četrtoletja mej nami. Vestnost v službi, jovijalnost in zdrav humor v družbi storilo nam ga je nepozabljivega. Slednjič nam je pa včeraj vzela neizprosna smrt občečislanskega častnega kanonika in dekana Moravškega, bivšega deželnega poslanca, Janeza Tomana. O njem in njegovem pogrebu prihodnjič.

— (Iz pred sodišča.) Že večkrat zaradi tatvine kaznovani E. Födransperg bil se je pretekli mesec skril v frančiškansko cerkev, da bi po noči z limanicami pobral iz pušice drobiž, ki ga nanašajo ljudje. Previdni cerkvenik opazivši nevarnega gosta zaklenil ga je v cerkev in poklical policijo, s katere pomočjo se je posrečilo po dolgem iskanju zasačiti prekanjenega tička, zavitega v rudečo preproga na glavnem altari. Izročili so ga bili deželnemu sodišču, katero mu je prisodilo 18 mesecev težke ječe.

— (Cirkus Schlegel) je res prav prišel v letošnji sesiji, da skrbi za razvedrilo v Ljubljani. Reči se mora, da je povsem dober. Konji so lepi, dresura fina, jezdec in klovni na svojem mestu. Ker hoče vodstvo tudi postreči vedno z novimi komadi in ker ustreza vsem zahtevam, upati je, da ga slavno občinstvo obiskuje in s tem podpira. Opomniti moramo še posebej, da imata v četrtek 12. januarja sestri gospici Blenow svojo benefico.

— (Včerajšnji mesečni semenj) ni bil posebno dobro obiskan. Živine prignalo se je 684 glav, in sicer: 79 konj, 402 vola, 168 krav in 35 telet. Kar je bilo tujih kupcev, kupovali so večinoma le vole, tudi domači mesarji so jih veliko nakupili. Vreme imeli smo lepo, malo mraza. —

Človek ne rabi. Šele dve sto let po smrti Gundulićevi je bil „Osman“ prvič tiskan v Dubrovniku, namreč l. 1826. Koj drugo leto (1827) je izdal Appendini italijanski prevod Gundulićevega „Osmana“ (Versione libera, Dubrovnik 1827), a baron VI. Gattaldi latinis versibus expressa. (Benetke 1865.) Ne bodem navajal vseh izdanj „Osmana“, bodi dovolj, ako povem, da imamo do zdaj šest izdanj „Osmana“. Od teh izdanj pa naj spomenem vsaj peto in šesto izdanje. Peto izdanje je priredil moj bivši profesor, zdaj vseučilišni profesor g. Armin Pavić, a izdala ga je Jugoslovanska akademija l. 1877. v IX. knjigi „Starih pisacah hrvatskih.“ Šesto izdanje, to je do zdaj najnovejše izdanje, oskrbel je Ivan Broz, a izdala ga je lansko leto vseučilišna knjigarna Fr. Župana v Zagrebu.

„Osman“ ima 20 spevov. Ivan Gundulić je zložil samo 18 spevov, in to I. do XIII. in XVI. do XX., XIV. in XV. spev je ostal neizgotovljen. Kaj je temu uzrok, da ni pesnik izdelal dveh spevov, ki spadata takorekoč v sredo epopeje, to je težko dognati. Učeni raziskovalci so o tem mnogo ugibali, mnogo pisali v najnovejšo dobo, ali mi tega ne moremo tukaj navajati, ker nam je i ta drugi članek itak že preveč narasel. Naj tedaj cenjenega čitate-

Dne 23. t. m. bode veliki semenj sv. Pavla in ako vreme tako ostane, gotovo dobro obiskan.

— (Vabilo) k občnemu zboru telovadnega društva „Savinjski Sokol“ dne 15. januarja 1888 ob 4. uri popoldne v Mozirski čitalnici. Spored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in volitev računskih pregledovalcev. 4. Nasvet o sestavi oddelka gasilne straže. 5. Volitev načelnštva in odbornikov. 6. Slučajnosti. — Zvečer ob 1/28. uri pri g. Kolenci tombola in prosta zabava. — Bratom „Sokolom“! Pokladamo Vam najtopleje na srce, da ne zamudite tega občnega zbora, ki ima tako važen spored. Pogovoriti se imamo tudi dokaj o notranji ureditvi društva, zato je silno treba, da zanesljivo dojdete. Na zdravje! Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. januarja. Gundulićeva slavnost „Zvonimira“ sijajna, cvetlične dvorane prepolne najodličnejšega slovanskega občinstva. Ondriček, Horvič, „Slovansko pevsko društvo“ Tamburaši bili odlikovani gromovito pohvalo. Slovenska kolonija osobito vseučilišniki častno zastopani. Naudušenje velikansko.

Mantova 10. januarja. Soha v spomin 1796. l. palim avstrijskim in italijanskim vojakom razkrila se je včeraj na Curtatonskem pokopališču. Vojaški ataše avstro-ogerski odgovarjal je na govor prefektov in županov zahvaljujoč se v imenu vlade avstro-ogerske.

Budimpešta 10. januarja. Glebaški intendant Keglevich vsled lastne prošnje službe odpuščen. Državnemu tajniku Beniczku izročilo se je vodstvo.

Berolin 9. januarja. Cesarju bolečine nekoliko odjenjale, pretekla noč bila razmerno dobra. Kakor javlja „Vossische Zeitung“, izrazil se je cesar povodom noveletne čestitke salinskih delavcev iz mesta Halle najugodnejše o cesarjevičevem zdravlju ter izrekel nado, da se cesarjevič spomladi povrne v Berlin.

Prošnja.

Nemški „šilverajn“ usiljuje mnogim šolskim knjižnicam po našem okraju knjige, ki so nam brez vse koristi, ker so pisane v jeziku nam in našim otrokom nerazumljivem. Zato je sklenil občni zbor naše podružnice ustanoviti za naš okraj podružnično knjižnico, iz koje bi se knjige v prvi vrsti izposojevale čč. gospodom katehetom in narodnim učiteljem, da jih izposojujejo slovenski mladini, ki se naj iz njih privadi lepemu slovenskemu jeziku in navzame ljubezni do vere in domovine.

Ker nam pa naša sredstva ne pripuščajo mnogo v ta namen storiti, obrača se podpisano načelnštvo do velečastitega slovenskega občinstva z najpristranejšo prošnjo, da nam blagovoli podariti primernih knjig.

Podarjene knjige naj se blagovolijo poslati sedanjemu knjižničarju č. g. Val. Krautu, župniku na Brnci (Fürnitz bei Villach).

Šent Lenart pri sedmih studencih, januarja meseca 1888.

Načelnštvo podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“:

Matija Wutti,
načelnik.

Janez Wuherer,
tajnik.

Ija napotim na razprave o tem predmetu od srbskega kritika Vulovića in hrvaških kritikov A. Pavića in dr. Fr. Markovića. Dva pesnika sta poskusila popolniti „Osmana“. Prvi je bil Dubrovčan Pet. Sorkočević v prošlem veku, a drugi Ivan Mažuranić v naši dobi, kateremu se je to delo vrlo dobro posrečilo.

Vsebina „Osmanova“ je naslednja: Muhamed III. ostaviti po smrti svoji dva sina, starejšega Ahmeta in mlajšega Mustafa. Ahmet umrje dosti rano in Mustafa je stopil na prestolje, katerega pa se je moral odpovedati radi nesposobnosti, iti v zatvor, ter ustopiti mesto svoje mlademu Osmanu, sinu Ahmetovemu. Ta Osman se je vojskoval s Poljaki, s katerimi se je večkrat potolkel in je naposled zmagan moral z njimi skleniti mir. Po ti nesrečni vojni se vrne Osman v Carjigrad, kjer pa je tako omrzel ljudstvu, da so ga Turki s prestola vrgli in ubili, a Mustafa spet za carja proglasili. Vse to je jako lepo opevano in posamični zgodovinski čini so ukrašeni z lepimi epizodami.

Cenjeni čitatelj naj se zadovolji s temi kratkimi črticami, katerim še pristavljamo dve tri besede. Duh Gundulićev krepi in jači nas, da postanemo svoji na svojem ter

„slavni svijetu, nebu ugodni“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—202)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 7. januarja.

V Gradci: 5, 55, 52, 50, 54.
Na Dunaji: 29, 45, 51, 58, 54.

Tujci:

9. januarja:

Pri **Glouu**: Kovaršik z Dunaja. — Sauer iz Ka-
niže. — Regorsček iz Oplotnice. — Jerše iz Doboveca. —
Maneš iz Rovigne. — Glaser iz Pulja. — Pisker iz Na-
brezine.

Pri **Maliči**: Singer z Dunaja. — Gold iz Budim-
pešte. — Vogel iz Meistendorfa.

Pri **avstrijskem cesarju**: Blau iz Nadajsa. —
Kožel iz Olševka.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. jan.	7. zjutraj	742.58 mm.	— 6.2° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	739.75 mm.	— 1.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	740.65 mm.	— 0.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura — 2.5°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78.60	gld. 78.35
Srebrna renta	81. —	80.90
Zlata renta	110.15	110. —
5% marčna renta	93.40	93.20
Akcije narodne banke.	871. —	873. —
Kreditne akcije	271.50	269.60
London.	126.70	126.75
Srebro	—	—
Napol.	10.02	10.02
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	62.17 1/2	62.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	165 „
Ogerska zlata renta 4%	97 „	90 „
Ogerska papirna renta 5%	83 „	20 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 „
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% z 1-ti zast. listi.	126 „	— „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „	50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „	50 „
Kreditne srečke	100 gld.	176 „
Rudolfove srečke	10 „	19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	101 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	207 „	75 „

Prežalostnim srcem naznanjamo prijateljem
i znancem, da je mirno v Gospodu zaspal naš
predragi, nepozabljivi soprog, oziroma oče in
brat, gospod

KAROL TAUZHER,

trgovec i posestnik,

po dolgi i mōčni bolezni dnes ob 6. uri zarana
previden s svetstvi v 52. letu dōbe svoje.

Pogreb bode v četrtke dnē 12. januarja 1888
ob 3. uri z Nove ulice br. 5.

Svete zadušnice služile se bodo pri čē. oo.
franciškanih.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1888.

Ivana Tauzher roj. Genser,

soproga.

Karol Tauzher,

sin.

Mina omož. Langer, Ivana omož. Bacher,

Stefana omož. Ilk, Josipina Tauzher,

sestre.

(26)

Odda se takoj (27—1)

prodajalna

s špecerijskim blagom, železnino in
usnjem na Notranjskem.

Trgovina je dobro upeljana in obstoji že nad 20 let.
— Ponudbe vsprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Št. 109.

Razglas.

Pretečeni mesec bile so pri podpisnem uradu
naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. Črn dežnik;
2. denarnica z zneskom 11 kr. in z zastav-
nim listom;
3. etui za smodke;
4. denarnica z zneskom 1 gld. 21 kr. in nekaj
loterijskih listov, in
5. denarnica z zneskom 6 gld. in 95 kr.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljejo se,
naj se tukaj zanje oglašé, sicer se bodo po preteku
jednega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dnē 1. januarja 1888.

Št. 110.

Razglas.

Decembra meseca lanskega leta bile so pri
podpisnem uradu naslednje reči kot izgubljene
oglašene:

1. Temnorjav svilnat dežnik;
2. medaljon iz Tule, srebrn vrček in svetinja
iz Marije Zell;
3. zlata z višnjevim kamnom olepšana broša;
4. črn mošnjček z zneskom 2 gld. in nekaj
drobiža;
5. rudeč namiznik;
6. zlat z rudečim kamnom ozaljšan prstan;
7. denarnica z zneskom 10 gld. in računska
knjižica;
8. konjska plahta z monogramom J. K.

Kdor bi katero teh rečij našel, opozarja se,
da jo tukaj odda, ker bi sicer utegnil zakriviti se
hudodelstva goljufije po §. 201 črka c) kaz. zak.,
ali pa prestopka po §. 451 kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dnē 1. januarja 1888.

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepčajoča, ovira spridenje zob
in odstranjuje smrdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepčajoča in nareja zobe
svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo
zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja
vsak dan po pošti (616—12)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-
nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se
prideve zastoj razprava o varovanji zob in ust.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno
znanko in firmo. (800—42)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. **F. Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Št. 9475.

Razglas.

Deželni odbor s tem objavlja, da se bode po-
biranje nastopne deželne naklade:

a) od porabljenih likerjev in vseh oslajenih
opojnih tekočin, brez razločka na stopinje alkeho-
lovine od hektolitra po 6 gld. av. v.;

b) od vseh ostalih porabljenih žganih opojnih
tekočin po stopinjah 100 delnega alkoholometra za
vsako hektolitersko stopinjo po 18 kr. av. v.,

v vseh davčnih okrajih Kranjske za dōbo od
1. februarja 1888 do 31. decembra 1888 in od-
nosno za leti 1889 in 1890 potom javne dražbe pod
spodaj navedenimi pogoji v najem dalo.

Dražbena cena, ki se bode sklicala za 11 me-
secev leta 1888 postavljena je za davčni okraj:

Postojina	2200 gld.
Bistrica	1467 „
Senožeče	1100 „
Vipava	367 „
Kočevje	1100 „
Velike Lašice	1100 „
Ribnica	2750 „
Krško	550 „
Kostanjevica	367 „
Mokronog	1467 „
Radeče	275 „
Kranj	12834 „
Škofja Loka	4767 „
Tržič	3667 „
Ljubljanska okolica	12834 „
Vrhnika	1834 „
Litija	5500 „
Zatičina	1467 „
Idrija	1467 „
Lož	2750 „
Logatec	1834 „
Kranjska gora	2567 „
Radovljica	9167 „
Novo mesto	1467 „
Žužemperk	550 „
Trebnje	367 „
Brdo	2200 „
Kamnik	11000 „
Metlika	367 „
Črnomelj	367 „
Ljubljana mesto	12834 „

Dražbena cena, ki se bode izklicala za leto 1889
in 1890, postavljena je za vsako leto, in sicer za
davčni okraj:

Postojina	2400 gld.
Bistrica	1600 „
Senožeče	1200 „
Vipava	400 „
Kočevje	1200 „
Velike Lašice	1200 „
Ribnica	3000 „
Krško	600 „
Kostanjevica	400 „
Mokronog	1600 „
Radeče	300 „
Kranj	14000 „
Loka	3200 „
Tržič	4000 „
Ljubljanska okolica	14000 „
Vrhnika	2000 „
Litija	6000 „
Zatičina	1600 „
Idrija	1600 „
Lož	3000 „
Logatec	2000 „
Kranjska gora	2800 „
Radovljica	10000 „
Novo mesto	1600 „
Žužemperk	600 „
Trebnje	400 „
Brdo	2400 „
Kamnik	12000 „
Metlika	400 „
Črnomelj	400 „
Ljubljana mesto	14000 „

Dražbena obravnava vršila se bode dnē
23. januarja 1888 ob 11. uri dopoldne pri deželni
odboru kranjskem v Ljubljani, in se bode pri tej
vsak navedenih davčnih okrajev v namen zakupa
izklical posebej.

Druge določbe, pod katerimi se bode oddajal
zakup, nahajajo se v „Slovenskem Narodu“ in v
„Ljubljanki“ od dne 5. januarja 1888.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, 7. januarja 1888.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

PRIPOROČA
SEEMANN
V LJUBLJANI.